

متن پرسش

استاد گرانقدر سلام علیکم: متأسفانه بخش قابل توجهی از جوانان و نوجوانان ما در محیط خانواده و اجتماع در معرض اطلاعات و مفاهیم غلط بوده اند و تربیت غیردینی داشته اند. فارغ از اینکه مقصر را چه کسانی بدانیم نسبت اینها با کسانی که با اصول مذهبی و تربیت دینی مواجه بوده و توانسته اند به بخشی از حقیقت دست پیدا کنند، طعم مناجات را بچشند، عشق ورزی با نادیده ها را بیاموزند و راهی برای وصال خود بجویند چگونه است؟ شاید بتوانیم این وضعیت را با شرح عدالت خداوند در موضوع انسانهای سالم به لحاظ جسمی و کسانی که ناقص به دنیا آمده اند تشبیه کنیم ولی طالبم از شما بشنوم که تکلیف این ها چه می شود؟ آیا گناهشان و پیروی از هواهای نفسانی شان با دسته دوم به یک ترازو سنجیده می شود؟ و تا حضرت صاحبمان تشریف نیاورده اند و عقول شکوفا نشده جایگاه اینها کجاست؟ متشکرم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به گفته‌ی مرحوم آیت الله حائری شیرازی، آن حکیم فرزانه: «هرکه داناتر است، مسئول‌تر است». با این‌همه از آن جهت که خداوند «هادی» است حتماً همه‌ی افراد به نحوی در زندگی خود در معرض هدایت قرار می‌گیرند. موفق باشید